

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 34. Concilia in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

nis Ministro Generali approbati sint: sed Sæcul. XIII.
 nos ob multiplicatum A. C. 1279. Ordinem divini
 verbi præcones in comitiis approbandi
 copiam ad Ministros Provinciales ex-
 tendimus.

Postea Nicolaus, ut Gregorius IX jam
 fecerat, declarat, Fratres non teneri
 S. Francisci testamento vel inhibitione,
 ne commentarios addant regulæ, aut in-
 terpretationis litteras a Papa petant.
 Demum præcipit, ut hæc constitutio
 sanctissime observetur, & instar cætera-
 rum decretalium palam legatur in scho-
 lis: at sub pœna anathematis, & jactu-
 ræ munerum ac beneficiorum prohibet,
 ne aliter illa quam ad verbum expona-
 tur, vel aliqua ei adjungatur interpreta-
 tio. Vetat, nequis contra S. Francisci
 regulam publice vel privatim loquatur.
 Dabat Suriani 14 Aug. an. 1279.

§. XXXIV.

Concilia in Gallia.

Hoc anno in Francia quatuor habeban-
 tur concilia, quorum decreta satis
 inter se similia sunt, ac pleraque ultimis
 e conciliis iterantur: materia est privile-
 giorum, bonorumque ac jurisdictionis
 ecclesiasticæ defensio contra molitiones
 Procerum Judicumque profanorum, &
 modica quædam Cleri ac monachorum
 corre-

Sæcul. XIII. correctio. Ut putidas repetitiones evi-
 A. C. 1279. tem, illa tantum, quæ singularia mihi vi-
 debuntur, referam. Primum his e con-
 ciliis Ponte Audomari diœcesis Lexo-
 viensis oppido die Jovis ante festum A-
 scensionis Domini 4 Maji an. 1279 Gui-
 lielmus Flavacurtius Archiepiscopus Ro-
 thomagensis cum Suffraganeis suis ha-
 buit. Nobili stirpe in Vulcassimo tractu
 ortus, Canonicum Ecclesiarum Parisinae
 ac Rothomagensis egerat: a qua coe-
 ptatus est Archiepiscopus die lunæ 9
 Martii tertia jejunii verni hebdomade an.
 1276, postquam octo abhinc mensibus
 nempe 10 Julii an. 1275 Frater Odo Ro-
 galdus ejus antecessor obierat. Guilliel-
 mi electionem in dubium vocatam, cum
 in Romana curia litem, quæ biennio du-
 rabat, peperisset, denique 9 Maji an. 1277
 ratam habens Papa Nicolaus sua illum
 manu consecravit: qui sedem Rothoma-
 gensis octo & viginti annos tenuit. Con-
 cilium Ponte Audomari celebratum inter
 alia præcipit, ut illi, qui Paschatis Sacra-
 menta non obierint, tanquam suspecti de
 hæresi tractentur. Sacerdotes ob decem
 annos non solutam proscripti intra Nata-
 les Christi ferias absolvi se curent, alio-
 quin graviter puniendi, etiam per jactu-
 ram suorum beneficiorum. Hæc an-
 thematis causa notari meretur. Clerici
 cruce signati non abutantur Papæ
 vel

Sæcul. XIII.
 A. C. 1279.
 to. II. Conc.
 p. 1043.

Gall. Chro.
 to. I. p. 590.

c. 5.

c. 22.

c. 23.

vel Legati litteris, errata sua haud impu-
ne laturi.

Sæcul.XIII.
A.C.1279.

Joannes Monforæus erat Archiepis-
copus Ecclesiæ Turonensis ab anno 1270,
postquam ejus Decanus fuerat. Jam duo
peregerat concilia provincialia; Salmu-
rii alterum an. 1276; alterum Langesiæ
an. 1277. Andegavi hoc anno 1279, 22
Octobris habuit tertium: in quo quatuor
tantum canones statuebantur. Unus E-
piscopi ministros inhibet, ne quid acci-
pian pro litteris consecrationis. Alius
Clericos præscriptos punit per amissionem
fructuum beneficii, quamdiu duret præ-
scriptio; atque si post anni spatium non
se curent absolvi, beneficio ipso eos pri-
vari jubet. Sic Clerus dabat exemplum
contemnendi anathema; & hoc non e-
rat amplius extrema pœna canonica.

Gall. Chro.
p. 776.
to. II. Conc.
p. 1011. 1038
p. 1047. bis.

Petrus Monbrunius Archiepiscopus
Narbonensis fuerat Canonicus ejusdem
Ecclesiæ, Romanæ vero Notarius, & Ca-
merarius, Papæ Clementi IV charissimus,
apud quem morti proximum Viterbii
commorabatur. Vacante Sede Aposto-
lica obiit etiam Maurinus Archiepisco-
pus Narbonensis 24 Julii an. 1272: &
Canonici suffecerunt ei Petrum Monbru-
nium, tanquam virum aptissimum ad se
liberandos ab oppressione, qua Ecclesias
hujus provinciæ Prætores Regis Gallo-
rum a longo tempore affligebant. Cum
Hist. Eccles. Tom. XXII. F proin

Gall. Chr.
to. I. p. 386.
Sup. Lib. 85.
p. 62.
Baluz. cons.
Narb. not.
p. 45. 176.

Sæcul. XIII. proin esset Archiepiscopus, post die fe
 A. C. 1279. stum Inventæ sacræ Crucis, nimirum

Ibid. conc.

p. 81.

20. 11. Conc.

p. 1062.

Maji an. 1279 Biterris concilium cele
 bravit, cui aderant septem Episcopi
 nempe Pontius Biterrensis, Bertrando
 Tolosanus, Berengarius Magalonensis
 Bertrando Helenensis, Petrus Agathensis,
 Petrus Nemaufensis, & Gualterius
 Carcaffonensis. Hoc in concilio decre
 tum fuit, ut Archiepiscopus Narbonensis
 adiret Franciam, in summo senatu pro
 ximo compareret, de antiquis novisque
 molitionibus, quæ prædia tam beneficia
 ria, quam a clientelarum nexu libera
 exercitum tangerent, conquereretur
 tius provinciæ nomine, atque hujus im
 munitatum ac privilegiorum conservatio
 nem posceret.

Bernardus Languiffelius tunc Arch
 episcopus Arelatensis, postea Cardinalis
 Episcopus Portuensis 17 Maji an. 1279
 Avenione concilium habuit, cui Episcopi
 quatuor intererant; scilicet Bertrando
 Tricastinus, Bertrando Vasionensis, Pe
 trus Carpentoratensis, & Joannes Telo
 nensis cum Vicariis Episcoporum Maffi
 liensis, Avenionensis, Cabellionensis,
 Arausionensis absentium. Facta ibi
 sanctio canones quindecim continens
 maximam partem contra iniquas bono
 rum ecclesiasticorum possessiones, occu
 pationesque, violentias in Clericos per
 petras

petratas, & contemptum anathematum: Sæcul. XIII. A.C. 1279.
 sed his malis omnibus novæ tantum cen-
 suræ opponuntur. Duo canones ad Re-
 ligiosos attinent. Alter prohibet, nequis
 inducatur ad sepulturam suam alibi
 quam in sua parœcia eligendam. Alter
 privilegio affectis interdicit, ne præscri-
 ptos ad Sacramenta vel sepulturam ec-
 clesiasticam admittant. Idem Concilium
 vetat, ne Religiosi confitentibus aures
 præbeant, nisi singularem ab Episcopis
 potestatem acceperint; neu Episcopi ge-
 neralem illis jurisdictionem delegend.
 Alius canon imperat, ut Episcopi cruce-
 signatis præsidio sint, & ipsorum privile-
 gia conservent, haud obstante obitu
 Papæ Gregorii decimi, qui bellum sa-
 crum edixerit, quia hujus executio sem-
 per speraretur.

c. 5.

c. 9.

p. 1061. B.

p. 1060.

§. XXXV.

S. Magdalene corpus in Provincia.

Archiepiscopus Arelatensis, qui hoc ce-
 lebraverat concilium, S. Mariæ Mag-
 dalenæ corporis translationi assistit, quæ
 sic narratur. Carolus Salerni Princeps, Sup. §. 25.
 Siciliae Regis filius natu major, cum Pro-
 vinciam transfret, probabiliter in suo ab Sup. lib. 83.
 aula Gallica reditu, hujus Sanctæ cor-
 pus sedulo investigandum curavit in fa-
 scello, ubi S. Maximinum primum Epis-
 copum

F 2

copum